

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 10975 af 29/09/2006 (Gældende)

Ankestyrelsens principafgørelse N-13-06 om befordringsgodtgørelse - faktiske udgift - vejledende sats

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 2000255-06

Ankestyrelsens principafgørelse N-13-06 om befordringsgodtgørelse - faktiske udgift - vejledende sats

Resume:

En revalidend var berettiget til at få dækket udgiften til befordring med de fulde antal kørte kilometer, men med den sats, der var gældende efter reglerne om befordringsgodtgørelse i beskæftigelsesindsatsloven.

Love:

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1009 af 24. oktober 2005 - § 63

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 685 af 29. juni 2005 - § 82, stk. 2 og § 82, stk. 5

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik - pkt. 287

Sagsfremstilling:

Ansøger, der var revalidend og omfattet af § 2, nr. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, havde fået et tilbud efter beskæftigelsesindsatslovens § 32 om vejledning og opkvalificering.

Efter § 82, stk. 1, i beskæftigelsesindsatsloven var ansøger berettiget til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet gennemførtes og retur, var mere end 24 km.

Ansøger havde 37,1 km mellem bopælen og stedet, hvor tilbuddet blev gennemført.

Kommunen havde dækket ansøgers befordringsudgifter med det fulde antal kilometer, men med den kilometer takst, der var gældende efter § 82, stk. 2, i beskæftigelsesindsatsloven.

Nævnet stadfæstede kommunens afgørelse.

Nævnet fandt, at lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82, stk. 5, skulle fortolkes således, at ansøger kunne få dækket sin udgift til befordring med det fulde antal kørte kilometer og ikke kun det antal kilometer, som han kørte ud over de første 24 kilometer.

Nævnet henviste som støtte for denne fortolkning til lovforslag L 193, folketingsåret 2002/2003, vedrørende lov om en aktiv beskæftigelsesindsats til bemærkningerne til § 82 samt vejledning om lov om aktiv socialpolitik nr. 39 af 5. marts 1998, punkt. 287.

Nævnet anførte, at ansøger var tilbudt et forløb med hjemmel i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 32, lovens kapitel 10, og at det i henhold til lov om en aktiv beskæftigelsesindsats § 82, stk. 2, betød, at den takst, der skulle anvendes, var 1,02 kr. pr. kørt kilometer, jf. vejledning om satser fra 4. juli 2005.

Ansøger klagede over afgørelsen til Ankestyrelsen. Ansøger, der blev kørt frem og tilbage til tilbuddet af et familiemedlem i dennes bil, gjorde gældende, at den faktiske udgift til befordring måtte opfattes som, hvad det rent faktisk kostede pr. kørt kilometer i familiemedlemmets bil og ikke med en bestemt sats.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, hvad der skulle forstås ved den faktiske udgift til befordring i beskæftigelsesindsatslovens § 82, stk. 5.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at ansøger var berettiget til at få dækket sin udgift til befordring med de fulde antal kørte kilometer, men med den sats, der var gældende efter § 82, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ankestyrelsen var enig i nævnets fortolkning af § 82, stk. 5, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, hvorefter § 82, stk. 5, om den faktiske udgift skulle fortolkes således, at der kunne ske dækning af udgiften til befordring med det fulde antal kørte kilometer, og ikke kun det antal kørte kilometer, som ansøger kørte ud over de første 24 kilometer, men med den sats, der var gældende efter § 82, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Satsen udgjorde på tidspunktet for nævnets afgørelse 1,02 kr. pr. kørt kilometer efter vejledning om satser fra 4. juli 2005.

Ankestyrelsen lagde ved afgørelsen vægt på bemærkningerne til § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, som fremgik af lovforslag L 193, folketingsåret 2002/2003.

Ankestyrelsen lagde endvidere i lighed med nævnet vægt på punkt. 287, særligt afsnit 3 i Socialministeriets vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik.

Det fremgår af bemærkningerne til § 82 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, at for så vidt angår revalidender, er reglen en videreførelse af den hidtidige bestemmelse i § 63 i lov om aktiv socialpolitik om støtte til befordring til revalidender.

Det fremgår af Socialministeriets vejledning nr. 39 af 5. marts 1998 om lov om aktiv socialpolitik, punkt 287, som vedrører aktivlovens § 63, at kan revalidenden ikke benytte offentlige transportmidler af helbredsmæssige eller geografiske grunde, kan kommunen give tilskud til kørsel i egen bil efter laveste sats i henhold til statens regler herom.

Ankestyrelsen tiltrådte således nævnets afgørelse.